పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టి

శ్రీదేవి కథ.

ఎదురుగా వున్న అద్దంలో ఒకసారి తన రూపాన్ని పరిశీలించి చూసుకుంది శ్రీదేవి. ఎంతో వికృతంగా కనిపించే ఆ రూపం తనదే అని నమ్మలేకపోతోంది ఆమె. నాలుగునెలల ముందు తన అందమైన రూపాన్ని అలా అద్దంలో చూసుకున్నప్పుడు, సినిమా హీరోయిన్ శ్రీదేవిని మించిన అందంతో నిండిన ఆ అద్దం ఎంతగానో మురిసిపోయేది. పచ్చటి పసిమిఛాయతో మెరిసిపోయే వంటి రంగు, గులాబి పువ్వుల్లాంటి చెక్కిళ్ళు, ముత్యాల్లాంటి తెల్లటి పలువరుస, తీర్చిదిద్దినట్లున్న నల్లటి కనుబొమలు, పెద్దకళ్ళు, ఎర్రటి పెదవులు ముఖంలో అమర్చినట్లు అందంగా వుండేవి.

మరి ఇపుడు? అద్దంలో కనిపించే ఈ రూపం తనను వెక్కిరిస్తోంది. వూడిపోయిన పళ్ళు, బోసినోరు, విరిగిన దవడ ఎముకతో ఆకృతి చెదిరిన ముఖం, పగిలిన పెదవులు, ఎన్నో ఆపరేషన్లు చేసి, కుట్లు వేసిన ముఖం భయాన్ని కలిగిస్తోంది.

"ఒకప్పుడు ఎంతో అందంగా వున్నాను అని మురిసిపోయేదానివి కదా? మరి ఇపుడు ఎంత వికారంగా వున్నావో బాగా చూసుకో" అంటూ అద్దం అవహేళన చేస్తున్నట్లనిపించి అణుచుకోలేని ఆవేదనతో కళ్ళలోనుండి నీళ్ళు జలజలా రాలాయి శ్రీదేవికి. ఇలాంటి పరిస్థితి ఎదురవుతుందని, ఇంత కష్టం వస్తుందని ముందే వూహించి వుంటే తను ఈ కువైటు దేశానికి వచ్చి వుండేదేకాదు. కలలో కూడా ఈ ఎడారి దేశానికి రావాలని ఆశపడేదేకాదు. తన స్థితిని, పరిస్థితిని ఈ పరాయి దేశంలో మరిచిపోయి క్షణికమైన ఉద్రేకానికి, తాత్కాలికమైన సుఖానికి లొంగిపోయినందుకు తనకు తగిన శాస్తి జరిగింది. జీవితమే నాశనం అయిపోయింది. ఎంతో అందమైన తన రూపం అందవిహీనంగా మారిపోయింది. కాలు, చేయి విరిగి చక్రాల కుర్చీకి జీవితం అంకితం అయింది. ఏ ముఖం పెట్టుకుని ఇప్పుడు ఇంటికి తిరిగివెళ్ళాలి? అసలు తిరిగి ఇండియాకు ఇలా వెళ్ళగలదా? వెళ్ళి తన ముఖం ఇలా అక్కడ అందరికీ చూపించగలదా? ఇక్కడే చనిపోవడం మేలేకానీ ఇలా వెళ్ళి ఇంటి దగ్గర పదిమందికీ ఈ ముఖాన్ని చూపించడం మాత్రం నరకమే.

తాను చేసిన తప్పుకు దేవుడు ఇంత ఘోరమైన శిక్షను వేస్తాడని, ఈ పరాయి దేశంలో కువైటులోని అల్‌రాజి హాస్పిటల్లో కాలు, చేయి విరిగి జీవశ్చవంలా కొన్ని నెలలు బెడ్‌పైనే పడివుండాల్సి వస్తుందని, డాక్టర్లు చేసిన ఆపరేషన్లతో, ఒళ్ళంతా కుట్లతో అంతులేని బాధను అనుభవించాల్సి వస్తుందనీ కలలో కూడా వూహించలేదు.

నాలుగు నెలల క్రితం అందానికి నిర్వచనంలా, అందరికీ అసూయ కలిగించేలా వుండి, ఎంతో హుషారుగా తిరుగుతూ పనిచేసుకుంటూ వుండే శ్రీదేవికి తన జీవితంలో జరిగిన ఆ విషాద సంఘటన, జీవితాన్ని అగమ్యగోచరం చేసిన ఆ దుర్ఘటన గుర్తొచ్చి దుఃఖం పెల్లుబికింది.

"శ్రీదేవీ.. తాలె.. (ఇలా..రా)" బిగ్గరగా అరిచింది మామా (సేతాని). బాత్‌రూము క్లీన్ చేస్తున్న శ్రీదేవి మామా అరుపులకు భయపడి చేతిలో వున్న బ్రష్‌ను అక్కడే వదిలేసి కంగారుగా హాల్లోకి పరిగెత్తుకుని వచ్చింది.

మామా శ్రీదేవి వైపు వురిమి చూసి కోపంతో ఆమె జడపట్టుకుని లాగి "ఏమిటిది"? అంటూ అరిచింది.

మామా కోపాన్ని చూసి బిత్తరపోయిన శ్రీదేవి ఏం జరిగిందో అర్థంకాక "ఏమయింది మామా?" అని అడిగింది.

"నువు మా యింట్లో పనిలో చేరిన మొదటి రోజే నీకు నేను ఏం చెప్పాను? నీ జుట్టు కత్తిరించి గుండు చేయించుకో, లేదా నీ జుట్టు మడిచి పైకి కట్టుకుని తలలోని వెంట్రుకలు కనిపించకుండా తల నిండా "హిజాబ్" (గుడ్డ) చుట్టుకో. తలకు హిజాబ్ లేకుండా.. నీ రూములోనుండి బయటకు రావద్దు. బాబా ఇంట్లో వున్నప్పుడు ఆయన ఎదురుగా అసలు రావద్దు అని చెప్పానా? లేదా? మరి ఇపుడు నీ హిజాబ్ ఏమయింది? " ప్రశ్నించింది మామా కోపంతో మండిపడుతూ.

ఏదో పెద్ద తప్పు జరగరానిది జరిగినట్లు కోపంతో అరుస్తున్న మామాను చూసి "అదికాదు మామా. నాకు వున్న రెండు గుడ్డల్ని ప్రొద్దుటే వుతికి ఆరేసాను. ఇంకో గంటలో అవి ఆరిపోతాయి. అపుడు దాన్ని తలకు చుట్టుకుంటాను" అని చెప్పింది శ్రీదేవి.

"అదంతా కుదరదు. నిద్రపోయేటప్పుడు తప్ప నువ్వు నీ తలకు హిజాబ్ లేకుండా ఎవరికీ కనిపించకూడదు. ముఖ్యంగా మీ బాబాకు నువ్వు అసలు కనిపించకూడదు. మరొక్కసారి నువు ఇలా కనిపించావంటే నిన్ను తీసికెళ్ళి ఆ ఏజంటుకే అప్పగిస్తాను. అతడు నిన్ను వేరే ఇంట్లో పనికి పెడతాడు. నా యింట్లో మాత్రం ఆడది తలకు హిజాబ్ లేకుండా పని చేయడం నాకు నచ్చదు. ఇస్లాం మత సిద్ధాంతం ప్రకారం ఆడది తలనిండా గుడ్డకట్టుకోవాలి, లేకపోతే మహాపాపం" అంది మామా.

ఇంతలో మామా అరుపులు విని బెడ్‌రూములో వున్న బాబా హాల్లోకి వచ్చాడు. వస్తూనే తలకు గుడ్డలేకుండా బారాటి పొడవు జడతో వున్న శ్రీదేవిని ఆమె అందాన్ని కళ్ళప్పగించి చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆయన కళ్ళలో కోరికతో కూడిన ఏదో భావం కదలాడింది. బాబా చూపులను గమనించిన మామా "ఏమే ఇంకా ఇక్కడే నిలబడి వున్నావా? పో. వెంటనే పోయి తలకు గుడ్డ చుట్టుకుని పని చూసుకో పో" అని శ్రీదేవిని హాల్లోంచి బయటికి తోసింది.

వెంటనే బ్రతుకు జీవుడా అనుకుని తన రూములోనికి పరుగు తీసింది శ్రీదేవి.

హాల్లో నిలబడి ఇంకా శ్రీదేవి వెళ్ళిన వైపే గుడ్లప్పగించి చూస్తున్న భర్తను చూసి "ఖలీల్ ఏంటాచూపు? ఆడది కనిపిస్తే చాలు అన్నీ మర్చిపోతావు. అది ఎంత అందంగా వున్నా కూడా. ఆఫ్టాల్ మన పనిమనిషి. దాన్ని నువ్వు చూడటం ఏమిటి? నీ ప్రవర్తన నాకు నచ్చటం లేదు. ఈ మధ్య నేను నిన్ను గమనిస్తున్నాను. అది కనిపిస్తే చాలు నీ వళ్ళు స్వాధీనం తప్పుతోంది. కాస్త జాగ్రత్త" అంటూ - భర్తమీదకి పోట్లాటకు దిగింది మామా.

"అబ్బ! నోరుముయ్యవే. ఏదో నీ అరుపులు విని బయటికి వచ్చాను. లేకపోతే నాకెందుకు? నువు ఇంత అందంగా వుండగా వేరే వాళ్ళతో నాకు పని ఏమిటి? అయినా పనిమనిషిని నేనెందుకు చూస్తాను? చాల్లే. ఆపు నీ మాటలు" అంటూ విసురుగా వచ్చిన దారినే బెడ్ రూములోనికి వెళ్ళిపోయాడు బాబా ఖలీల్.

"ఇంత అందంగా వున్న పనిమనిషిని ఇంట్లో పనికి పెట్టుకోవడం నాదే తప్పు. వీడి బుద్ధి అసలే మంచిదికాదు" అనుకుంటూ మనసులో దిగులు పడింది మామా.

ఆ కథ అంతటితో ముగిసేదికాదని, ఆ సమయంలో మామాకు తెలిసివుంటే వెంటనే శ్రీదేవిని, ఏజంటు ఆఫీసుకు త్రిప్పి పంపించి వేసి వుండేది. కానీ జరగాల్సింది జరగకుండా వుండదు కదా!

తన గదిలోకి వెళ్ళిన శ్రీదేవి సగం ఆరిన తల గుడ్డను తీసుకుని అద్దం దగ్గరికి వెళ్ళింది. అద్దంలో కనిపించే అందమైన తన రూపం చూసి మురిసిపోయింది. మామా మనసులోని భయం, అసూయ, బాబా కళ్ళలోని కోరిక గుర్తొచ్చి కాస్త గర్వంగా అనిపించి నవ్వుకుంది. అసాధారణ సౌందర్యవతి శ్రీదేవి. అరబిక్ ఆడవాళ్ళనే తలదన్నే సౌందర్యం ఆమెది. ఆమె అందమేకాదు. వంట్లోని వంపుసొంపులు ఎక్కడివక్కడ అమర్చినట్లుగా వుండి మగవాళ్ళనే కాదు సాటి ఆడవాళ్ళను సైతం కళ్ళు తిప్పుకోనివ్వదు. వయసు వచ్చినప్పటి నుండీ ఆమెకు ఇవన్నీ అలవాటు అయ్యాయి. చదువుకునేటప్పుడు కూడా తోటి స్నేహితురాళ్ళు ఆమె అందాన్ని చూసి అసూయ పడేవాళ్ళు. అది ఎంతో సంతోషాన్ని గర్వాన్ని శ్రీదేవికి కలిగించేది. ఇదిగో ఇపుడు కూడా. మామా అసూయ పడుతూంటే బాబా ముందుకు రావద్దు అంటుంటే కాస్త అతిశయంగా, సంతోషంగా అనిపించింది శ్రీదేవికి. అదే ఆమె పాలిట శాపంగా మారింది. ఆమె జీవితాన్ని మార్చివేసి ఆమెను శాపగ్రస్తురాలిగా చేసింది.

మరొక్కసారి తన అందాన్ని అద్దంలో పరిశీలించి చూసుకుని, తలచుట్టూ గుడ్డను పొందికగా చుట్టుకుని, వెంట్రుకలు బయటికి కనపడకుండా జాగ్రత్తపడుతూ చుట్టూ పిన్నులు బిగించుకుంది. ఇంకోసారి తలకు హిజాబ్ లేకుండా మామా కంట్లో పడకూడదు. అలా జరిగితే అంతే సంగతులు, వెంటనే మామా తనని తీసికెళ్ళి ఏజంటుకు అప్పగించేస్తుంది. ఇంకోసారి ఇలా జరగకుండా వళ్ళు దగ్గరపెట్టుకుని జాగ్రత్తగా పనిచేయాలి అని నిర్ణయించుకుంది శ్రీదేవి.

అలా రెండు నెలలు గడిచిపోయాయి. అపుడపుడూ బాబా ఎదురుపడినపుడు మాట్లాడేటప్పుడు, అదోలా నవ్వుతూ కళ్ళెప్పగించి చూసేవాడు. టీ, కాఫీలు అందించేటప్పుడు, చేతులు తగిలించి మరీ అందుకునేవాడు. గదులు శుభ్రం చేస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నప్పుడు ఆమె ప్రక్కనుండి తాకుతూ వెళ్ళేవాడు. ఇవన్నీ కూడా మామా ఇంట్లో లేనపుడు, ఆమె చూడనపుడు మాత్రమే చేసేవాడు. మామ ఇంట్లోవున్నపుడు బుద్ధిమంతుడిలా, బెడ్‌రూములోనే గడిపేవాడు బాబా.

ఒకరోజు హాల్లోని షోకేసును శుభ్రం చేస్తూ అందులోని వస్తువుల దుమ్ము దులిపి సర్దిపెడుతూ పరధ్యానంగా వున్న శ్రీదేవి వెనుక చేరి, ఆమె భుజాలపై చేతులు వేశాడు బాబా. ఉలిక్కిపడి తిరిగి చూసింది శ్రీదేవి. ఎటూ కదలలేని స్థితిలో అలాగే నిలబడిపోయింది ఆమె. అదే అదనుగా. ఆమె నడుం గట్టిగా పట్టుకుని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు బాబా. ఎంతో కలవరానికి గురయింది శ్రీదేవి. కోరికతో నిండివున్న బాబా కళ్ళను చూసి భయపడింది శ్రీదేవి. ఆయన వెచ్చటి స్పర్శ. శరీరంలో అలజడిని రేపెడుతుంటే ఏం చెయ్యాలో అర్థంకాక ఒక్షణం అలాగే వుండిపోయింది. అది ఆమె అంగీకారంగా భావించి ఆమెను అలవోకగా చేతుల్లోకి ఎత్తుకుని బెడ్‌రూములోకి తీసుకెళ్ళబోయాడు. గట్టిగా పట్టుకుని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు బాబా. ఎంతో కలవరానికి గురయింది శ్రీదేవి. కోరికతో నిండివున్న బాబా కళ్ళను చూసి భయపడింది శ్రీదేవి. ఆయన వెచ్చటి స్పర్శ. శరీరంలో అలజడిని రేపెడుతుంటే ఏం చెయ్యాలో అర్థంకాక ఓ క్షణం అలాగే వుండిపోయింది. వెంటనే తేరుకుని గట్టిగా గింజుకుంది శ్రీదేవి. "మామా చూస్తే చంపేస్తుంది బాబా. నన్ను వదులు" అంటూ ఆయన పట్టునుండి విడిపించుకుంది. మామా అన్న మాట వినగానే భయపడిన బాబా, శ్రీదేవిని వదిలేసి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

చాలా ఏళ్ళ తర్వాత పరపురుషుని స్పర్శ ఎన్నో ఆలోచనలను ఆమెలో కలగచేయగా, ఆ రాత్రంతా కలత నిదురతో గడిపింది శ్రీదేవి.

ఆ రోజు సాయంత్రం మామా అమ్మగారికి గుండెపోటు వచ్చిందనే ఫోనుకాల్ రావడంతో మామా కంగారుపడి హడావిడిగా కారెక్కి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళిపోయింది. ఆ రాత్రి మామా ఫోను చేసి "అమ్మగారికి ఆపరేషను అవసరం అంటున్నారు కాబట్టి నాలుగురోజులు హాస్పిటల్‌లోనే వుండాల్సి వస్తుందనీ, ఇల్లు జాగ్రత్త" అని చెప్పింది.

"సరే మామా అలాగే" అంది శ్రీదేవి.

ఆ రాత్రి తొందరగా పనిముగించుకుని, తన రూముకెళ్ళి పడుకోవాలి అనే ఆలోచనలో వుంది శ్రీదేవి. ఇంతలో బాబా వంటింట్లోకి వచ్చి "శ్రీదేవీ నాకు తలనొప్పిగా వుంది కాస్త టీ చేసి తీసుకునిరా" అంటూ బెడ్‌రూములోకి వెళ్ళిపోయాడు. కాస్త భయంగానే బాబా బెడ్‌రూములోకి అడుగుపెట్టింది శ్రీదేవి. టీ కప్ అందిస్తుండగా "శ్రీదేవీ కాసేపు కూచో" అన్నాడు బాబా.

"లేదు బాబా నేను వెళ్ళి పనిముగించుకుని పడుకుంటాను" అంది శ్రీదేవి.

"కూచోమని చెప్తున్నాకదా.. కూచో" అన్నాడు బాబా కోపంగా.

బాబా మాట కాదనలేక అక్కడే వున్న కుర్చీలో కూర్చోబోయింది శ్రీదేవి.

"అక్కడ కాదు. ఇక్కడ, నా ప్రక్కన ఈ మంచంపై కూచో" చెప్పాడు బాబా.

బిత్తరపోయింది శ్రీదేవి. మామా కూడా ఇంట్లో లేదు. ఏం జరుగుతుందో ఏమో? "ఎందుకంతగా ఆలోచిస్తావ్? వచ్చి కూర్చో. నీ అందం నా మతి పోగొడుతోంది తెలుసా? ఇన్ని రోజులూ ఓపికగా వున్నాను. ఇక ఈరోజు నిన్ను వదిలిపెట్టడం నావల్లకాదు. నువు వప్పుకుంటే నువు కోరినవి అన్నీ తెచ్చి పెడతాను. నీకు కావలసినంత డబ్బు ఇస్తాను. నువు వప్పుకోకపోతే ఈరోజు నిన్ను బలవంతంగా అయినా అనుభవించి తీరతాను. నువు నా పనిమనిషివి గుర్తుంచుకో" అన్నాడు బాబా. ఏం చేయాలో అర్థంకాలేదు శ్రీదేవికి. ఈలోపల ఆమె దగ్గరికి జరిగిన బాబా. ఆమెను మంచం పైకి లాగేసాడు. మెత్తటి పరుపు, బ్లాంకెట్ క్రొత్తగా వుండి ఏదో తెలియని మత్తును కలిగిస్తున్నాయి.

అదేకాదు, బాబా స్పర్శకూడా. ఎక్కడో మనసులో తన అందం మీద నమ్మకం, గర్వం ఆమెను తనపరిస్థితిని మరచి బాబాకు సహకరించేట్లు ప్రోత్సహించాయి.

"మీ మామాకు తెలియకుండా మనం అపుడపుడూ కలుసుకుందాం. నీకు కావలసినంత డబ్బు నేను ఇస్తాను. నీ అందాన్ని మనస్పూర్తిగా నన్ను అనుభవించనివ్వు. నువు కూడా ఆనందించు. ఉప్పూ, కారం తినే శరీరం, నీలో కూడా కోరికలు వుంటాయి కదా" అన్నాడు బాబా నవ్వుతూ సంతృప్తిగా, సంతోషంగా పైకి లేస్తూ.

అంగీకరించినట్లుగా తలవూపింది శ్రీదేవి. అప్పటికే ఆమె శరీరం బాబా స్పర్శకు, ఆయనిచ్చిన సుఖానికి బానిస అయిపోయింది. మామాకు తెలిస్తే ఏమవుతుందో అనే ఊహ కూడా ఆ సమయంలో ఆమెకు రాలేదు. ఏదో తెలియని ఉద్వేగానికి, ఉత్సాహానికి లోనయింది శ్రీదేవి హృదయం. "మన మనసును కంట్రోల్ చేసుకోలేకపోతే జరిగే అనర్థాలు ఎన్నో, తరువాత జరిగే పరిణామాలను చూసి జీవితాంతం చింతించాల్సి వస్తుంది" శ్రీదేవి జీవితంలో అదే జరిగింది.

నాలుగురోజుల తరువాత మామా హాస్పిటల్ నుండి నీరసంగా తిరిగి వచ్చింది. వాళ్ళమ్మగారికి గుండె ఆపరేషను జరగడంతో ఆమె బాగా దిగులు పడింది. మామా మనసంతా వాళ్ళమ్మగారి ఆరోగ్యం పైనే వుండి ఇంట్లో ఏం జరిగిందో ఏం జరుగుతోందో గమనించే స్థితిలో ఆమె లేదు. ఆ నెలలో తరువాతి రోజులన్నీ కూడా మామా వాళ్ళమ్మగారి కోసం ఆసుపత్రిలోనూ అమ్మగారింట్లోనూ గడపాల్సి వచ్చింది.

ఇక్కడ బాబా ఒక్కరోజు కూడా విడవకుండా ప్రతిరాత్రి మరువకుండా శ్రీదేవిని తన బెడ్‌రూములోనికే పిలిపించుకుని మరీ తన కోరికలు తీర్చుకుంటున్నాడు.

ఇండియాలో తన తాగుబోతు భర్తతో ఎన్నో బాధలు అనుభవించి ఏ సుఖానికీ నోచుకోని శ్రీదేవికి ఇప్పుడు బాబాతో పొందే ఈ అనుభవం ఎంతో కొత్తగా, వింతగా వుండి ఎంతో వుత్తేజాన్ని ఆమెలో కలిగిస్తోంది.

తన దేశాన్ని, కుటుంబాన్ని, తన వారినందరినీ విడిచి, ఒక పనిమనిషిగా తాను కువైటు దేశానికి వచ్చి వున్నానని, తన యజమానితో ఏర్పడిన ఈ సంబంధం ఎలాంటి ముప్పును తెస్తుందో అని ఒక్క నిమిషం ఆమె ఆలోచించి జాగ్రత్తపడివుంటే శ్రీదేవి జీవితం., భవిష్యత్తు ఇలా కాకుండా బాగుండి వుండేవి.

ఆ నెలరోజులు నేలను విడిచి రెక్కలు కట్టుకుని గాలిలో తేలుతూ ఆనందంగా ఆకాశంలో విహరించింది శ్రీదేవి. తనకు అందించిన సుఖానికి, సంతోషానికి బదులుగా బాబా కూడా నెలజీతమేకాక, అదనంగా లెక్కలేనంత డబ్బును శ్రీదేవికి అందించాడు. వెంటనే ఆ డబ్బును పిల్లల ఖర్చులకు కొంత, తన బ్యాంకు అక్కౌంటుకు కొంత పంపించేసింది శ్రీదేవి. అయితే అన్నిరోజులు మనవి కావు. అన్నివేళలూ అనుకున్నట్లుగా అనుకూలించవు. అలాంటిదే ఆ రాత్రికూడా. శ్రీదేవి అందాన్ని హరించివేసి కాలు, చేయి, ముఖంలోని ఎముకలన్నింటినీ విరగగొట్టి జీవితాంతం చక్రాల కుర్చీలో జీవశ్చవంలా పడివుండమని నిర్దేశించిన రాత్రి అది.

ఆ రాత్రి.

సమయం పదిగంటలు దాటింది. ఆ సాయంత్రమే మామా ఫోను చేసి ఈ రాత్రికి కూడా తాను రావడం లేదని చెప్పింది. ఆమె రాకపోవడం, బాబాకు, శ్రీదేవికి చాలా సంతోషాన్ని కలిగించింది. మంచంపై తెల్లటి దుప్పటి పరిచి, దానిపై ఎర్రటి గులాబీపూల రేకులను చల్లింది శ్రీదేవి. సెంటెడ్ కాండిల్స్‌ను వెలిగించి బెడ్‌రూములో నాలుగువైపులా వాటిని అమర్చింది. స్నానం చేసి తెల్లటి సిల్కుగౌను వేసుకుని బాబా తెచ్చి ఇచ్చిన "గివెంచీ" పెర్ఫ్యూమ్‌ను వంటిపై చల్లుకుని బెడ్‌రూములోకి ప్రవేశించింది. అప్పటికే బాబా బెడ్ పైన కూర్చుని ఆత్రంగా ఆమె కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. కాండిల్స్ వెదజల్లే పరిమళం ఆ రూమంతా నిండి పరవశాన్ని కలిగిస్తోంది. లైట్లు ఆఫ్ చేయడంతో, కాండిల్స్ వెలుతురులో ఆ గదిలోకి నడిచివచ్చే శ్రీదేవి దివినుండి నేలకు దిగివచ్చిన అపర రతీదేవిలా కనిపించింది.

"అబ్బ.. ఇంత అందగత్తెను అనుభవించడం నా అదృష్టం" అనుకుంటున్నాడు. బాబా

"అందివచ్చిన సుఖాన్ని, డబ్బును పొందడమే ఆనందం" అనుకుంటోంది శ్రీదేవి.

ఆ రాత్రి మెత్తటి ఆ పడకపై వారిద్దరూ చేరి, ప్రపంచాన్నే మరిచి తను మోహాన్ని, శరీరాల దాహాన్ని తీర్చుకునే పనిలో, పడిపోయి పరిసరాల్ని గమనించలేదు. ఆ సమయంలో ఒక్కసారిగా బెడ్ రూమ్ తలుపు తెరుచుకుంది. ఆ శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి పైకి లేచారు బాబా, శ్రీదేవి. తెప్పరిల్లి తేరుకునేసరికి ఒక్క నిముషం పట్టింది వారికి. ఎదురుగా అగ్నిపర్వతంలా కోపంతో మండిపోయే మామాను చూసేసరికి శ్రీదేవికి, భయం వెన్నులోనుండి మొదలై గజగజా వణికిపోయింది.

బాబా మాత్రం వెంటనే పైకి లేచి ప్రక్కనే పడివున్న 'జిద్దాషాను' (చొక్కా) అందుకుని దాన్ని తొడుక్కుంటూ మామాను తప్పించుకుని గది బయటికి పారిపోయాడు.

కానీ మెత్తటి పరుపుపైన, బ్లాంకెట్ కప్పుకుని నగ్నంగా పడుకుని వున్న శ్రీదేవి మాత్రం వెంటనే పైకి లేవలేకపోయింది.

ఊహించని విధంగా మామాను చూసిన షాక్‌లో చలనం మరచిన బొమ్మలా వుండిపోయింది శ్రీదేవి. నోట్లో తడి ఆరిపోయింది. మాట పెగలడంలేదు. నల్లగా నిగనిగలాడే వత్తైన పెద్ద జుట్టు శ్రీదేవిది. దగ్గరికి వచ్చిన మామా శ్రీదేవి జుట్టుపట్టుకుని ఒక్కసారిగా బెడ్‌పైనుండి క్రిందకి లాగింది. కోపంతో ఇష్టమొచ్చినట్లు శ్రీదేవిని కొట్టింది. అయినా ఆమెలో ఆవేశం చల్లారలేదు. అక్కడే వున్న బాబా బెల్టును తీసుకుని గొడ్డును బాదినట్లు బాదింది. తప్పుచేసిన భావంతో ఆమె దెబ్బలన్నింటినీ శ్రీదేవి ఓర్చుకుని సహిస్తోంది. కానీ అక్కడినుండి బయట పడే మార్గం మామా బారినుండి తప్పించుకునే అవకాశం శ్రీదేవికి కలగలేదు.

తన భర్తతో తన బెడ్‌పై పడుకుని వున్న పనిమనిషిని చూసిన మామా కోపాన్ని ఆపుకోలేకపోతూ శ్రీదేవి మెడపట్టుకుని నొక్కుతూ "నీకు ఎంత ధైర్యం? నా భర్తతో నా గదిలో ఇలాంటి పాడుపని చేస్తావా? నన్నే మోసం చేస్తావా? నిన్ను బ్రతకనివ్వను. నువు

చేసిన పనికి నీకు తగిన శిక్ష విధిస్తాను" అంటూ ఆవేశంగా కిటికీ దగ్గరికి శ్రీదేవిని తోసుకుంటూ వెళ్ళి అమాంతంగా క్రిందికి నెట్టేసింది మామా.

ముందే షాక్‌లో వున్న శ్రీదేవికి ఏం జరుగుతోందో అర్థమయ్యేలోపు. అయిదు అంతస్తుల ఆ బిల్డింగు కిటికీ గుండా గాల్లో తేలుతూ వచ్చిన ఆమె నగ్నదేహం క్రింద నేలపై పడిపోయింది. ఆమె చుట్టూ రక్తం మడుగు కట్టింది. శరీరంలోని ఎముకలన్నీ ఎక్కడివక్కడ విరిగిపోయాయి. వెంటనే శ్రీదేవికి స్పృహ తప్పిపోయింది.

ఆ బిల్డింగ్ క్రిందవున్న పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో శ్రీదేవి పడటంతో అక్కడ కార్లు పార్కు చేసేవాళ్ళు ఆమెను గమనించి పోలీసులకు అంబులెన్స్‌కు ఫోను చేసారు. అంబులెన్స్ వచ్చి చావు బతుకుల్లో కొట్టుమిట్టాడుతున్న శ్రీదేవి శరీరాన్ని హాస్పిటల్‌కు తీసికెళ్ళారు.

అల్‌రాజి హాస్పిటల్.

అక్కడ ఎముకలు విరిగినవారు, వాటికి ఆపరేషను చేయించుకున్నవారు మాత్రమే వుంటారు. పురుషులకు ప్రత్యేకంగా మరోవైపు కొన్ని వార్డులు వున్నాయి.

స్త్రీలకు కేటాయించబడిన ఎనిమిదో నంబరు వార్డులోని రెండోనంబరు రూములో శ్రీదేవికి బెడ్‌ను అమర్చారు. ఆమెను పరీక్షించిన డాక్టర్లు ఆమె కుడికాలు, కుడిచేయి, ముఖంలోని కుడిదవడ ఎముక విరిగిపోయినట్లుగా నిర్ధారించారు. నోట్లోని పళ్ళన్నీ పడినప్పుడే రాలిపోయాయి. ఆమె బ్రతకడం ఒక అద్భుతం అన్నారు డాక్టర్లు.

వారందరూ ఎన్నో ఆపరేషన్లు చేసి ఎముకలకు బదులుగా ఇనుప రాడ్లు బిగించి కాలు, చెయ్యిని సరిచేసారు. ముఖానికి చేసిన ఆపరేషన్లతో పడిన కుట్లతో అందమైన శ్రీదేవి ముఖం వికృతంగా మారింది.

మూడు నెలల కాలం ఆమె మంచంపైనుండి కదలలేకపోయింది.

కనీసం ఆరునెలలైనా ఆ హాస్పిటల్‌లో డాక్టర్ల పర్యవేక్షణలో వుండాలని అక్కడి డాక్టర్లు తీర్మానించారు. తరువాత కూడా ఆమెకు చక్రాల కుర్చీయే గతి అని తేల్చేసారు. శ్రీదేవి గురించి, జరిగిన సంఘటన గురించి పోలీసులు ఇండియా ఎంబసీకి తెలియజేయగా, ఇండియా ఎంబసీనుండి ఏజంట్లు వచ్చి హాస్పిటల్లో వున్న ఆమెను పరామర్శించారు. హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జి అయిన వెంటనే తెలియజేస్తే వచ్చి, ఇండియా ఎంబసీకి తీసుకెళతామని ఆమెను ఫ్లయిట్‌లో ఇండియాకు క్షేమంగా పంపించే బాధ్యత తమది అని వారు మాట ఇచ్చారు.

దాదాపు మూడు నెలల తరువాత కట్లు విప్పిన తన ముఖాన్ని అద్దంలో చూసుకుని ఏదో వికృత రూపాన్ని చూసినట్లు కెవ్వున కేక పెట్టింది శ్రీదేవి. పళ్ళులేని నోరు, విరిగిన దవడ, వంకరగా వున్న ముక్కు ఆమె ముఖ స్వరూపాన్నే మార్చివేసాయి.

అందరినీ ఆకర్షించి అలరించే శ్రీదేవి అందం ఇప్పుడు చూసేవారికి భయాన్ని కలిగిస్తోంది. ఎంతలో ఎంత మార్పు? మనిషి జీవితం ఎంత అల్పమైనదో కదా? కాలం కన్నెర చేస్తే సమస్తం తలక్రిందులైపోక తప్పదు. అది తెలుసుకోని మనుషులు అందాన్ని చూసి, తమ డబ్బును చూసి గర్వపడతారు. అంతా అశాశ్వతమని, వ్యర్థమని, వృథాప్రయాస అనీ తెలుసుకునేసరికి ఆలశ్యం అయిపోయి అనర్థాలు జరిగిపోతాయి. జీవితాన్ని నాశనం చేసేస్తాయి.

ఒకరోజు సాయంత్రం వేళలో శ్రీదేవిని వెతుక్కుంటూ ఆ అల్ రాజి హాస్పిటల్‌కు మామా వచ్చింది.

ఆమెను చూసిన శ్రీదేవి భయపడింది. తప్పుచేసినందుకు సిగ్గుతో తలక్రిందికి దించుకుంది. తనను నమ్మి పనిమనిషిగా ఇంట్లో చేర్చుకున్న మామాకు నమ్మకద్రోహం చేసినందుకు కుమిలిపోతూ కన్నీళ్ళను నింపుకుంది శ్రీదేవి.

మామా కూడా. చాలా దిగులుపడుతూ శ్రీదేవి చేయి పట్టుకుని "నేను అలా చేయకుండా వుండాల్సింది. నా కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసుకోవాల్సింది. ఇంత పని జరుగుతుందని అనుకోలేదు. నన్ను క్షమించు శ్రీదేవి" అని బాధపడింది.

`" ఇండియాలో నీ అడ్రస్ నాకు ఇవ్వు. ప్రతినెలా కొంత డబ్బు నీకు అందేలా నేను ఏర్పాటు చేస్తాను. ఇలా కాలు, చేయి లేకుండా, కుర్చీలో తిరుగుతూ నీ పిల్లల్ని పోషించుకోలేవు కదా" అంది మామా దయగా శ్రీదేవి పరిస్థితిని చూసి జాలిపడుతూ.

మామా మంచి హృదయానికి, తన పట్ల ఆమెకు కలిగిన దయకు మనసులో సంతోషిస్తూ కృతజ్ఞతగా ఆమెకు నమస్కరించింది శ్రీదేవి. కువైటు పోలీసులు శ్రీదేవి కేసును నమోదు చేసుకుని ఇన్వెష్టిగేషను చేసారు. కానీ ఇందులో శ్రీదేవి తప్పుకూడా వుండటంతో తమ కువైటు వారిపై కేసును నమోదు చేయకుండా ఫైల్‌ను క్లోజ్ చేసేసారు. శ్రీదేవి తప్పువుంది కాబట్టి ఇండియా ఎంబసీ కూడా తగిన చర్యలు తీసుకునే సాహసం చేయలేకపోయింది.

అలా ఆరునెలలు అల్‌రాజి హాస్పిటల్లో పడివున్న శ్రీదేవి, ఒకరోజు ఇండియా ఎంబసీకి చేరుకుని వారి సహాయంతో ఇండియాలోని తన స్వస్థలానికి (ముంబయ్‌కి) చేరుకుంది.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments